

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoPno/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224203831
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2224203831.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. A., nar. XX.X.XXXX, zastúpeného procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, Ádorská 850/41, Dunajská Streda, dieťa matky B. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom A. D. XXXX/XX, E., zastúpenej spoločnosťou Kanisová & Kanis Advokátska kancelária, s.r.o., Ďumbierska 3F, Bratislava, a otca C. A., nar. XX.X.XXXX, bytom F. X/XXXX, A. B., zastúpeného advokátom JUDr. Gergely Pšenákom, M.R. Štefánika 30, Nové Zámky, v konaní o odvolaní matky maloletého proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 15P/205/2024-412 zo dňa 4.11.2025, o návrhu matky maloletého na nariadenie neodkladného opatrenia takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh matky maloletého na nariadenie neodkladného opatrenia
z a m i e t a.

odôvodnenie:

1.

Rozsudkom zo dňa 4.11.2025 Okresný súd Dunajská Streda upravil styk otca s maloletým A. na každý nepárny kalendárny týždeň v čase od piatka 15:30 hod. do nedele 18:30 hod. a v utorok od 16:00 hod. do 18:30 hod., a v párnom kalendárnom týždni vo štvrtok od 16:00 hod. do 18:30 hod. s tým, že otec si dieťa v dňoch školského vyučovania prevezme z predškolského/školského zariadenia, inak v bydlisku matky a po ukončení styku dieťa odovzdá v mieste bydliska matky, ktorá je povinná dieťa na styk riadne pripraviť.

Súčasne súd určil, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým v rozsudku konkretizovanom čase počas vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin, počas veľkonočných prázdnin, jarných a letných školských prázdnin, čím v časti úpravy styku otca s maloletým zmenil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 15P/181/2023 zo dňa 9.1.2024.

Súd rodičom maloletého uložil výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu a odbornému psychologickému poradenstvu v rozsahu 20 hodín, na zabezpečenie účelu ktorého rodičom uložil povinnosť spolupracovať s Oddelením sociálno – právnej ochrany detí a sociálnej kurately, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, kolíznemu opatrovníkovi uložil povinnosť každý mesiac predkladať súdu priebežné správy z výchovného opatrenia a po jeho skončení predložiť súdu záverečnú správu.

Súd vyslovil, že tento rozsudok je vykonateľný jeho doručením, a štátu ani žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhrad trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia súd, okrem iného, uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel zhodne s kolíznym opatrovníkom k záveru, že návrh otca na úpravu styku bol (čo do základu) podaný dôvodne a opodstatnene. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na tunajšom súde bolo vedené konanie pod sp.zn. 15P/181/2023, kde súd 9.1.2024 schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matke a na návrh rodičov styk otca s maloletým dieťaťom upravený nebol. Otec maloletého dieťaťa bol v danom čas obmedzený na slobode, nachádzal sa vo

výkone väzby a to od 24.4.2023 až do 19.9.2024, kedy bol prepustený z väzby na slobodu. Aktuálne je nad otcom vykonávaný probačný dohľad. Dieťa je v osobnej starostlivosti matky, žije s matkou v spoločnej domácnosti, je prevažne zdravé, od 1.9.2023 navštevuje materskú školu v E., z ktorej si ho v zmysle dočasných dohôd z 23.5.2025 a z 25.9.2025 v dohodnutých časoch preberával už aj otec. Podľa aktuálnej správy zo škôlky (z 3.11.2025) dieťa je bezproblémové, hrá sa s rovesníkmi, má kamarátov, prirodzene sa zapája do aktivít, je primerane samostatné, pôsobí vyrovnané, neprejavuje známky konfliktov, či úzkostného správania, materská škola nezaznamenala žiadne podnety, ktoré by naznačovali známky zanedbávania. Treba uviesť, že dieťa je už nie je v útľom veku, ide o zdravého chlapca vo veku vyše 5 rokov (v čase rozhodovania súdu). Súd aj v priebehu pojednávania apeloval na rodičov, aby sa v záujme maloletého dieťaťa pokúsili nájsť riešenie a na úprave styku maloletého s otcom sa dohodli. Výsledkom boli dve dočasné dohody o úprave postupne rozširujúceho sa styku otca s maloletým (zo dňa 23.5.2025 a zo dňa 25.9.2025), pričom tak na pojednávani dňa 25.9.2025 ako aj dňa 4.11.2025 bolo zhodnotené, že styk otca s maloletým počas daných období prebiehal v podstate bez problémov, dieťa u otca aj prespávalo, na styk sa adaptovalo, nevykazovalo žiadne známky nevyrovnaní, či úzkostného správania, čo potvrdila aj materská škola.

Aj rodič, u ktorého sa dieťa nenachádza v osobnej starostlivosti, má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, tento je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z toho vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom, pričom treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodiča a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Zákon uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa: ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov: ako ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, a podobne. Prvoradá je tu predovšetkým záujem dieťaťa, ktorý pritom treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho vývoj a výchova smerovali k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva.

Poukazujúc na to, že starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov, teda že deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť a tiež na to, že každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom, tunajší súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností (konkrétne pri úprave styku otca s maloletým) v prvom rade rešpektoval právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a prihliadol na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby. Zároveň súd dbal, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

K výhradám, resp. obavám matky prednášaným v priebehu konania ohľadom výchovnej nespôsobilosti otca, o jeho povahových vlastnostiach, či odsúdeniach a prebiehajúcich trestných konaniach súd uviedol, že s ohľadom na vek dieťaťa, dĺžku trvania adaptačného procesu i jeho výsledky ako aj na skutočnosť, že otec je v súčasnosti pod pravidelným probačným dohľadom a zistené prebiehajúce trestné konania súvisia so skutkami spáchanými v období pred jeho vzatím do väzby, súd nevzhliadol potrebu nariadenia znaleckého dokazovania, pretože ho považoval, zhodne s kolíznym opatrovníkom, z hľadiska posudzovania otázok, ktoré sú predmetom konania, za nerozhodné.

Z pohľadu súdu aj s ohľadom na komunikačné problémy medzi rodičmi a rozdielnu predstavu rodičov o výchovnom pôsobení sa javilo efektívnejšie, aby rodičia absolvovali odborné poradenstvo, v ktorom by sa im mohlo napomôcť k zjednoteniu výchovného pôsobenia a k nájdeniu prienikov vo výchove spoločného maloletého dieťaťa, pričom tu ide podľa názoru súdu o nástroj, ktorý je spôsobilý efektívnejšie a pružnejšie napomôcť rodičom riešiť ich aktuálny a pretrvávajúci rodičovský konflikt a to aj s ohľadom na aktuálnu situáciu, v ktorej sa rodičia v čase rozhodnutia súdu nachádzali. Treba však prisvedčiť matke, že otec, teda rodič (u ktorého sa dieťa nenachádza v osobnej starostlivosti, ktorý má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb a ktorý je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z toho vzťahu vyplývajúcimi), ktorý realizuje výchovné pôsobenie na dieťa prostredníctvom styku, by mal počas výkonu styku (i mimo neho) byť dieťaťu vzorom, mal by s dieťaťom tráviť čas aktivitami veku primeranými, mal by sa o druhom rodičovi vyjadrovať s rešpektom.

2.

Proti tomuto rozsudku podala matka maloletého odvolanie, ktorým sa domáhala zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, a v priebehu odvolacieho konania podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd určil oprávnenie otca stretávať sa s maloletým synom iba na každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v utorok od 16:00 hod. do 17:30 hod. a každý párný týždeň vo štvrtok od 16:00 hod. do 17:30 hod. v priestoroch Centra pre deti a rodiny Dunajská Streda za prítomnosti povereného odborného pracovníka tohto zariadenia. Súčasne žiadala neodkladným opatrením otcovi zakázať vycestovať s maloletým do zahraničia bez jej predchádzajúceho písomného súhlasu.

Matka má za to, že rozsah styku určený súdom je nevyhovujúci pre maloleté dieťa vo veku 5 rokov, je veľmi komplikovaný a zaťažujúci.

Poukazovala na to, že do začatia konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností boli tieto práva a povinnosti upravené rozsudkom súdu prvého stupňa právoplatným dňa 18.1.2024, ktorým bol maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti, pričom styk s otcom nebol upravený z dôvodu, že tento sa nachádzal vo väzbe, počas ktorej bol so synom v kontakte iba telefonicky a z ktorej bol prepustený dňa 19.9.2024.

Po návrate otca sa rodičia v záujme obnovenia rodinných väzieb dohodli na realizácii adaptačného procesu, napriek ktorej dohode otec podal návrh na súd, ktorý založil na nepravdivom tvrdení, že mu matka v styku so synom bráni. Súdne konanie potom bolo vedené v zmysle postupného uzatvárania rodičovských dohôd.

3.

Podľa navrhovateľky potrebu neodkladnej úpravy pomerov odôvodňuje kriminalita otca, prítomnosť domáceho násillia (otec má uložený zákaz priblíženia sa k matke na základe dôkazov o psychickom a fyzickom domácom násillí), zdravotné následky matky v dôsledku domáceho násillia zo strany otca, a existencia právoplatného a vykonateľného zákazu priblíženia sa otca k matke.

Poukazovala na to, že súčasnej úprave rodičovských práv a povinností predchádzalo súdne konanie, v rámci ktorého sa na pojednávaniach konaných v dňoch 23.5.2025, 25.9.2025 a 4.11.2025 uzatvárali do zápisnice tzv. rodičovské dohody, ktorých cieľom bolo postupné rozširovanie styku otca s maloletým, matka však bola k uzavretiu týchto dohôd zo strany súdu fakticky dotlačená, hoci na takéto postup vzhľadom na existenciu domáceho násillia neboli splnené podmienky, pričom súd ignoroval riziká, ktoré pre psychickú pohodu maloletého vyplývajú zo správania otca, na ktoré ona súd upozorňovala.

Otec má podľa odvolateľky v registri trestov záznam o dvoch podmienených trestoch odňatia slobody (Okresný súd Komárno sp. zn. 3T/18/2024 – 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 20.9.2029 s probačným dohľadom, ochranný dohľad 1 rok, náhrada škody, Okresný súd v Gy?ri – 1 rok a 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky a 6 mesiacov).

Matke bolo diagnostikovaných viacero ochorení, ktorých prejavy majú psychický i fyzický charakter, pričom vyvolávajúcim faktorom týchto ťažkostí je podľa lekára skutočnosť, že roky žila v násilnom vzťahu s otcom, je obeťou domáceho násillia a jej aktuálne problémy spôsobuje práve otec.

Násillie voči matke je zároveň aj formou násillia páchaného na deťoch (Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru 2006/C 325/15, čl. 2.2.4; Jeffries 2016, s. 3; Eriksson et al. 2013, s.41). Niektorí autori, reflektujúc potenciál závažných negatívnych následkov IPV (Intímne partnerské násillie) na centrálny nervový systém detí s ďalekosiahlymi následkami na ich fungovanie v spoločnosti, konštatujú, že páchanie IPV v prítomnosti detí by malo byť samo o sebe považované za zločin (Tsavoussis et al. 2014). Ak sú deti hoci „len“ v pozícii svedkov IPV, môže to byť pre nich rovnako traumatizujúce a poškodzujúce, ako keď je zneužívanie zacielené priamo na nich (Fanetti et al. 2015, s. 119).

Podľa matky zo súvisiacich odborných stanovísk vyplýva, že deti žijúce v rodinách s partnerským násillím (IPV) majú veľmi obmedzené možnosti ako sa s týmto prostredím vyrovnávať, no napriek tomu sa vždy snažia nejako chrániť seba alebo iných. Tento pocit potreby chrániť môže v deťoch pretrvať aj dlho po tom, čo sa násillie medzi rodičmi skončí, pričom samotné odlúčenie matky od násilného partnera neznamená, že násillie končí. Hoci kontakt dieťaťa s otcom po rozvode býva často považovaný za prínosný, v prípadoch, kde bol otec násilnícky, to nemusí platiť. Kvalita vzťahu a osobnostné črty otca sú rozhodujúce. Keď ide o násilného otca, pokračujúci kontakt môže byť pre dieťa nebezpečný a predstavuje riziko obnoveného násillia.

V tejto súvislosti matka poukazovala na skutočnosť, že dňa 16.6.2025 bolo súdom prvého stupňa nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bolo otcovi maloletého uložené zdržať sa zverejňovania akýchkoľvek informácií týkajúcich sa žalobkyne a členov jej rodiny, ako aj útokov na ich dôstojnosť, nekontaktovať žalobkyňu osobne, písomne, telefonicky, prostriedkami elektronickej komunikácie alebo

inými, s výnimkou komunikácie vo veciach starostlivosti o spoločné maloleté dieťa, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov sa nepribližovať k žalobkyni, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdom konaní, v trestnom konaní a v priestupkovom konaní, na ktoré bude predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch a počas preberania spoločného maloletého dieťaťa na styk.

4.

Podľa navrhovateľky síce na pojednávaní konanom dňa 25.5.2025 bola uzatvorená prvá rodičovská dohoda, súd však nezohľadňoval existenciu domáceho násillia ani skutočnosť, že otec bol vo výkone väzby, nezistil názor maloletého, nezabezpečil pohovor s maloletým ani znalecké dokazovanie, hoci tieto kroky boli vzhľadom na povahu veci nevyhnutné a znalecké dokazovanie bolo matkou navrhované.

Na druhom pojednávaní dňa 25.9.2025 matka opätovne upozorňovala na to, že maloletý pred stretnutiami s otcom vykazuje známky psychickej nepohody – je nervózny, plačlivý, v strese, má problémy so spánkom, pričom žiadala, aby sa styk počas bežného týždňa zúžil, súd však napriek tomu nevykonal potrebné dokazovanie, opätovne uprednostnil uzatvorenie rodičovskej dohody, k súhlasu s ktorou bola matka fakticky dotlačená. Na ďalšie pojednávanie konané dňa 4.11.2025 sa matka pre hospitalizáciu nemohla dostaviť, preto neboli vyhodnotené skúsenosti zo styku po uzatvorených rodičovských dohodách, neboli preukázané ani opísané prejavy maloletého po stretnutiach s otcom a nebol zohľadnený psychický stav syna, ktorý sa po rozširovaní styku zhoršil.

Matka bola hospitalizovaná dňa 23.10.2025, synovi zabezpečila náhradnú starostlivosť u jej rodičov, s ktorými má maloletý silnú citovú väzbu. Starí rodičia ju počas hospitalizácie so synom navštevovali, maloletého vodili do školy, a na krúžky, podľa dohody ho tiež odovzdali otcovi na styk, otec však syna v čase podľa dohody nevrátil, matke napísal, že sa dozvedel o jej hospitalizácii a že sa zatiaľ o syna postará on, odmietol ho vydať rodičom matky. Dňa 2.11.2025 sa matka napriek hospitalizácii dostavila na adresu otca prevziať alebo aspoň vidieť syna, privolala aj hliadku polície, otec klamlivo tvrdil, že sa nenachádzajú doma, matka na neho podala trestné oznámenie pre marenie výkonu úradného rozhodnutia.

Matka sa opätovne neúspešne pre syna dostavila dňa 3.11.2025, otca vyzvala, aby syna odovzdal jej rodičom alebo jej umožnil osobné stretnutie, čo však otec odmietol a kontakt so synom jej umožnil iba podľa vlastného uváženia, pričom hovory často rušil. Neskôr zistila, že sa otec so synom nachádzajú v Maďarsku na nezistenom mieste a bez pasu maloletého, preto mala obavy o bezpečnosť syna, nakoľko otec sa už v minulosti zahrával s myšlienkou na útek v súvislosti s jeho trestným stíhaním. Podľa matky existuje bezprostredná hrozba, že otec môže opätovne syna odvieť na neznáme miesto v zahraničí bez jej vedomia, čím by mohol zásadným spôsobom narušiť právo maloletého na kontakt s matkou, na riadnu starostlivosť a zdravý vývin, preto považuje za nevyhnutné obmedziť otca v možnosti vycestovať s maloletým bez jej súhlasu do zahraničia.

Dňa 9.11.2025 podala matka doplnenie trestného oznámenia o únos a nezvestnosť dieťaťa na OOPZ Piešťany. Po zverejnení prípadu otec kontaktoval políciu, ktorá preverila situáciu a zistila, že sa maloletý nachádza u neho. Syn už preto nebol ďalej vedený ako nezvestný.

Následne bol maloletý syn nájdený na adrese pobytu starých rodičov zo strany otca vo A. B. a pátranie ako po nezvestnej osobe bolo odvolané. Medzitým otec dňa 3.11. 2025 (v čase hospitalizácie matky) podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal dočasného zverenia maloletého do svojej starostlivosti a úpravy styku s matkou. Tento návrh však Okresný súd Dunajská Streda dňa 10.11. 2025 v plnom rozsahu zamietol.

Matka taktiež podala návrh na zverenie maloletého syna do osobnej starostlivosti jej rodičov na čas jej hospitalizácie. Tento návrh však Okresný súd Dunajská Streda dňa 10.11. 2025 v plnom rozsahu zamietol.

Rozsudkom zo dňa 4.11.2025 (s vykonateľnosťou od 10.11.2025) Okresný súd Dunajská Streda presne určil rozsah styku otca s dieťaťom. Otcovi matka zaslala písomnú výzvu, aby dieťa odovzdal na adresu jej pobytu, ako to súd nariadil. Na prevzatie matka splnomocnila svojich rodičov, no otec opäť odmietol rešpektovať rozhodnutie súdu a dieťa nevrátil. Z tohto dôvodu podala matka ďalšie trestné oznámenie za marenie výkonu úradného rozhodnutia na OOPZ Piešťany.

Počas celej hospitalizácie otec maloletého opakovane a bezdôvodne znemožňoval akýkoľvek možný kontakt dieťaťa s matkou. Napriek opakovaným a riadne komunikovaným žiadostiam odmietol dieťa odovzdať jej rodičom, ktorí boli pripravení maloletého priviesť na povolenú návštevu do zdravotníckeho zariadenia. V nemocnici boli návštevy dieťaťa výslovne umožnené, keďže išlo o rodinné a príjemné prostredie.

Otec sprostredkoval videohovor s maloletým synom len približne 3 - 4 krát počas celého trvania hospitalizácie, a to na veľmi krátky čas. Na ďalšie pokusy o kontakt nereagoval, hovory odmietol alebo rušil a zároveň matke zatajoval miesto pobytu maloletého.

V uvedenom čase dieťa nebolo ani raz privedené do materskej školy.

Otec zároveň poskytol pracovníkom orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (SPODaSK) prísľub, že maloletého privezie na návštevu matke do nemocnice. Tento záväzok však nesplnil. Ako dôvod svojej nečinnosti uvádzal údajný zdravotný stav maloletého, avšak dieťa nebolo vyšetrené pediatričkou. Otec sa dostavil do ambulancie bez maloletého a žiadal o vystavenie potvrdenia o chorobe, ktoré mu lekárka pochopiteľne bez prítomnosti dieťaťa odmietla vydať. O týchto skutočnostiach bola SPODaSK Dunajská Streda priebežne informovaná

Dňa 14.11.2025 po prepustení matky z hospitalizácie otec maloletého odovzdal matke. Maloletý k matke príbehol v plači a uviedol, že ho otec k matke opakovane nechcel pustiť, hoci sa domov k matke chcel vrátiť. Maloletý opisoval, že počas výletov s otcom často plakal, pretože mu matka chýbala. Od návratu domov dieťa prejavuje výraznú úzkosť, obavy z odlúčenia od matky a opakovane sa pýta, či ho otec opäť „neodnesie“, a či sa vráti domov a to aj napriek existencii právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o úprave styku.

V prvú noc po návrate maloletý preukazoval intenzívne emočné zrútenie – kričal, plakal, silno sa držal matky okolo krku a opakoval výroky, ktoré nezodpovedajú realite predošlého rodinného života (napr., že matku nikdy nemiloval alebo že s matkou nikdy nebýval). Maloletý bol zjavne zmätený a dezorientovaný. Podobné epizódy sa zopakovali aj nasledujúci deň.

Tieto prejavy predstavujú dôsledok psychického tlaku, neprimeraného odlúčenia od matky a pravdepodobnej manipulácie zo strany otca.

Ide o náhlu a radikálnu zmenu správania, ktorá výrazne prekračuje rámec bežných emočných reakcií dieťaťa v jeho veku. Z uvedeného dôvodu matka požiadala SPODaSK Dunajská Streda a neodkladné zabezpečenie psychologického a psychiatrického vyšetrenia maloletého a o odbornú pomoc.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti matka žiada, aby bol rozsah styku upravený v obmedzenejšej podobe (najmä pri úprave prázdnin a prespávania u otca), keďže doterajšie dlhé a opakované pobyty sa ukazujú ako nevyhovujúce. Takto dlhý styk má negatívny dopad na syna.

5.

Podľa navrhovateľky možno mať pochybnosti o tom, či otec vedie usporiadaný a stabilný spôsob života, ktorý je nevyhnutný pre riadnu starostlivosť o maloleté dieťa, bol opakovane riešený za priestupky, má dve podmienky a približne rok a pol strávil vo väzbe. Nejasná je podľa nej aj finančná situácia otca, ktorý, napriek tomu, že oficiálne má príjem na úrovni minimálnej mzdy, každý mesiac disponuje iným, zjavne hodnotným motorovým vozidlom a má vysokú životnú úroveň. Otec preukazuje neschopnosť riadne plniť svoje rodičovské povinnosti, nerešpektuje základné pravidlá súvisiace so zabezpečovaním riadnej dochádzky maloletého do materskej školy a porušuje školský poriadok, a to aj tým, že sa bez ohlásenia dostavoval do zariadenia, pričom jeho konanie vyústilo do konfliktov v triede.

Matka nesúhlasí s tým, aby maloletý zostával u otca počas noci a aby bol styk špeciálne upravený na čas sviatkov a prázdnin nakoľko otec nerešpektoval vykonateľné rozhodnutia súdu, bránil matke v styku s maloletým, hoci má byť syn v jej osobnej starostlivosti, matku neinformoval o mieste pobytu dieťaťa, opakovane jej nedvíhal telefón a vo väčšine prípadov odmietol umožniť jej kontakt s maloletým formou videohovorov. Má za to, že by súd pri rozhodovaní o jej návrhu mal prihliadať na najlepší záujem dieťaťa, v záujme ktorého nie je, aby bolo vystavované stresovým situáciám ohrozujúcim jeho duševné zdravie.

6.

V následnom podaní zo dňa 18.12.2025 matka maloletého na doplnenie svojho návrhu uvádzala, že styk otca s maloletým sa uskutočnil dňa 11.12.2025, čo otec využil na manipuláciu maloletého vyhotovením videozáznamu, na ktorom je maloletý vypočúvaný starým otcom zo strany otca, pričom bezprostredne po vyhotovení videozáznamu otec podal na matku a jej druhu trestné oznámenie pre údajné týranie dieťaťa, čo predstavuje eskaláciu správania sa otca ako jeho reakciu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a podanie odvolania proti rozsudku vo veci 15P/205/2024, ako aj na skutočnosť, že dvakrát nedošlo k realizácii styku s prespaním u otca z dôvodu choroby maloletého. Hoci v oboch prípadoch bol otec o zdravotnom stave dieťaťa informovaný, reagoval obvyklým agresívnym, nátlakovým spôsobom, keď sa dostavil na adresu matky aj so svojou družkou, resp. aj so svojimi rodičmi, opakovane zvonil, privolal policajnú hliadku a následne podal trestné oznámenie pre marenie výkonu úradného rozhodnutia.

7.

Matka bola dňa 12.12.2025 na kriminálnej polícii konfrontovaná s predmetným videozáznamom, ktorý nebol vyhotovený za účasti odborníka a nezachytáva spontánny, slobodný a autentický prejav dieťaťa. Ide podľa nej o výsluch, pri ktorom starý otec kladie maloletému sugestívne a veku dieťaťa neprimerané otázky, na začiatku starý otec maloletému uviedol, že ak ešte raz nepríde a nebude spať u otca „bude sa veľmi hnevať“, a následne, že fyzicky aj verbálne zaútočí na matku a jej druhu G..

8.

Matka v plnom rozsahu odmieta všetky tvrdenia, že by svojho syna akýmkoľvek spôsobom trestala, zatvárala, fyzicky alebo psychicky mu ubližovala. Takéto tvrdenia považuje za absolútne absurdné a účelové, zamerané výlučne na jej diskreditáciu a pokračujúce psychické ubližovanie zo strany otca. Otec si je vedomý, že pre matku je jej syn absolútnou prioritou, o ktorého bojovala aj počas svojej hospitalizácie, keď jej otec bez jej súhlasu dieťa odňal a znemožňoval jej styk s maloletým.

Videonahrávky sú vytrhnuté z kontextu. Nie je známe, akým spôsobom bol maloletý pred natáčaním ovplyvňovaný, čo mu bolo hovorené alebo sľubované. Matka predmetný videozáznam považuje za účelovo vyvolaný prejav psychického tlaku a manipulácie zo strany otca a jeho rodiny.

Otázky maloletému kladol starý otec A. A., ktorý má dlhodobý a hlboký odpor až nenávisť voči matke. Matka sa so starými rodičmi zo strany otca súdila v čase, keď bol otec maloletého vo väzbe. Dňa 31.8.2023 starí rodičia podali návrh na úpravu styku s maloletým A., vedený pod sp. zn. 15P/129/2023, ktorý bol súdom zamietnutý. Počas uvedeného konania matka opakovane poukazovala na dlhodobé neprijatie jej osoby zo strany starých rodičov, verbálne útoky, vulgarizmy a osočovanie, často aj v prítomnosti maloletého, ich snahu manipulovať s maloletým dieťaťom a narúšať stabilitu výchovného prostredia.

Aj z aktuálneho videozáznamu je zrejmé, že otec maloletého a jeho rodina doposiaľ nedokážu regulovať svoj hnev voči matke a snaží sa o jej kriminalizáciu, pričom ako nástroj používajú maloleté dieťa. Maloletý je opakovane navádzaný otázkami smerujúcimi k vytvoreniu obrazu údajného ubližovania zo strany matky, hoci neexistujú žiadne objektívne dôkazy.

Z uvedeného dôvodu matka opätovne zdôrazňuje nevyhnutnosť, aby styk otca s maloletým prebiehal pod odborným dohľadom, keďže prostredie vytvárané otcom u dieťaťa vyvoláva silnú úzkosť, tlak a napätie, čo sa prejavuje najmä po návratoch maloletého zo styku s otcom. Matka nikdy maloletému dieťaťu neublížila, nevystavovala ho násiliu ani zanedbávaniu. Viac ako dva roky je pod dohľadom sociálnej kurately a súdu v súvislosti s opakovanými súdnymi konaniami – najprv ohľadom styku so starými rodičmi, následne ohľadom styku s otcom. Počas tohto obdobia nikdy neboli zistené žiadne pochybnosti o riadnej starostlivosti matky o maloletého.

Matka považuje za mimoriadne znepokojujúce, že ÚPSVaR podal návrh na neodkladné opatrenie na základe zjavne manipulatívnej nahrávky, ktorej obsah nebol zo strany úradu overený ďalšími krokmi, ani konfrontovaný so stanoviskom matky ako primárneho rodiča a zákonného zástupcu maloletého dieťaťa. Matka má za to, že takýto postup neumožňuje objektívne posúdenie skutkového stavu a najlepšieho záujmu maloletého.

Zároveň bol tento postup podporený B. H., štatutárnou zástupkyňou OZ Pomoc od srdca – Szívből jövő segítség o. z., ktorá sa bez zákonného oprávnenia, odbornej kvalifikácie a bez preverenia skutkového stavu aktívne zapojila do rodinnoprávnej veci maloletého. Dňa 12.12.2025 sa B. H. bez akéhokoľvek predvolania alebo poverenia dostavila na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, kde bola spísaná úradná zápisnica o jej vyjadreniach. V tejto zápisnici B. H. neuvádzala len osobné pozorovania, ale prezentovala hodnotiace a kategorické závery o psychickom a fyzickom stave maloletého dieťaťa, o údajnom týraní, o výchovnom prostredí u matky, ako aj o údajných úmysloch matky vo vzťahu k otcovi maloletého. Uvedené tvrdenia boli získané výlučne z jednostranných informácií poskytnutých otcom maloletého, bez akéhokoľvek overenia u matky ako primárneho rodiča a zákonného zástupcu maloletého.

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je založený na konkrétnych, opakujúcich sa a eskalujúcich skutkových okolnostiach zo strany otca, ktoré sú v priamom rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Súd sám konštatoval manipulatívny charakter správania zo strany starého otca a Otca mal. syna a existenciu extrémne vyhroteného rodičovského konfliktu.

Matka poukazuje na to, že už v minulosti opakovane upozorňovala súd aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately na negatívny vplyv správania otca a jeho rodiny na psychický stav maloletého, najmä v súvislosti s nátlakom, manipuláciou a prehlbovaním rodičovského konfliktu prostredníctvom maloletého dieťaťa.

Sám súd v uznesení, ktorým zamietol návrh zo strany ÚPSVaR na zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti otca sp. zn.: 15PPom/3/2025 výslovne konštatoval, že: otázky kladené starým otcom maloletému sa súdu javia ako manipulatívne a navádzajúce na odpoveď, niektoré otázky boli kladené opakovane, čím mohol byť na maloletého vyvíjaný nátlak, maloletému boli v otázkach podsúvané odpovede, situácia okolo maloletého sa javí ako extrémne vyhrotený a neustále eskalujúci rodičovský konflikt.

Tieto zistenia súdu plne korešpondujú s dlhodobými tvrdeniami matky, že maloletý je v prostredí otca a jeho rodiny vystavený psychickému tlaku a manipulácii. Psychická pohoda, pocit bezpečia a emocionálna stabilita dieťaťa sú neoddeliteľnou súčasťou jeho priaznivého vývoja. Prehlbovanie úzkosti, strachu a zmätku u maloletého nemožno bagatelizovať.

Matka opakovane poukazuje na to, že po období, keď jej otec znemožnil styk s maloletým po dobu 15 dní, došlo u dieťaťa k viditeľnému zhoršeniu psychického stavu, prejavujúcemu sa zvýšenou úzkosťou, strachom, zmätkom a emočnou nestabilitou. Tieto prejavy sa opätovne objavujú najmä po návratoch maloletého zo styku s otcom, čo Matka dlhodobo dokumentuje a komunikovala aj so SPODaSK.

Vzhľadom na vyššie uvedené matka zastáva názor, že ponechanie prespávania v prostredí, ktoré súd sám označil za manipulatívne a konfliktné, nie je v súčasnosti v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Naopak, je dôvodné sa obávať, že bez okamžitej úpravy styku dôjde k ďalšiemu prehĺbovaniu psychickej ujmy maloletého. Matka považuje za nevyhnutné, aby súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol bezodkladne, nakoľko každé ďalšie odkladanie rozhodnutia vytvára priestor pre pokračovanie eskalácie správania otca a prehĺbovanie psychickej ujmy maloletého dieťaťa.

9.

V ďalšom podaní matka poukazovala na nové skutočnosti, ktoré nastali po poslednom styku otca s maloletým v dňoch 19. až 21.12.2025, ktoré podľa jej presvedčenia preukazujú pokračujúci psychický nátlak na maloletého a výrazné zhoršenie jeho psychického stavu nakoľko u syna po jeho návrate zo styku zaznamenala výrazné a pre neho neobvyklé zmeny v správaní a emočnom prežívaní. Syn bol výrazne tichý, emočne utlmený, bez spontánnej komunikácie, pôsobil vyčerpane, napäto a uzavreto, opakovane vyhľadával fyzickú blízkosť (objatia) matky. Spontánne začal kresliť, pričom si vyberal výlučne čiernu farbu a jeho kresby pozostávali z ostrých, klinovitých tvarov, hrán a plôch, ktoré následne rozoznával, čím vznikali výrazné čiarne škvrny. Následne pri spontánnej hre s lego figúrkami uviedol, že figúrka zomrela alebo ju upálili a tam je krv, následne uvádzal, že „upálili ho, lebo bol zlý.“ Kresby aj prejavy maloletého matke zdokumentovala a oznámila orgánu sociálnoprávnej ochrany detí. V nasledujúci deň došlo u syna k intenzívnemu afektívnemu výbuchu, pri ktorom matku kopali, bili, fyzicky na ňu útočil, hlasno vykrikoval, jeho správanie malo charakter nekontrolovaného záchvatu hnevu, ktorý stav trval asi hodinu a bolo ťažké ho upokojiť. Aj tento incident matka zaznamenala na videozázname. Po upokojení syn spontánne uviedol, že u otca je pravidelne vypytovaný, musí odpovedať na kladené otázky a ak neodpovie, dospelí na neho kričia. Matka má za to, že takéto správanie zo strany otca a jeho okolia má charakter dlhodobého psychického nátlaku, ktorý syn nie je schopný spracovať v prostredí otca a ktorý sa prejavuje až po návratu do bezpečného prostredia.

10.

Odvolací súd príslušný na rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 362 Civilného mimosporového poriadku prejednal vec bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a dospel k záveru o nedôvodnosti posudzovaného návrhu.

11.

Účel a podmienky nariadenia neodkladného opatrenia v odvolacom konaní sú totožné ako v konaní prvostupňového súdu či pred jeho začatím.

Neodkladné opatrenie je výnimočným procesným inštitútom, ktorého použitie v konaniach vo veciach maloletých podľa jeho zákonnej úpravy, ale aj ustálenej súdnej praxe, prichádza do úvahy iba v prípadoch, ak je ohrozené zdravie, život, výchova, alebo výživa maloletého dieťaťa, prípadne iný jeho obdobne dôležitý záujem a situácia vyžaduje okamžitý zásah súdu nariadením opatrenia, ktoré je spôsobilé toto ohrozenie odvrátiť. Dôležitým záujmom maloletého pritom môže byť aj záujem na obnovení, udržiavaní, či rozvíjaní vzťahu s rodičom prostredníctvom styku, ktorý je maloletému a jeho rodičovi určitým spôsobom bez zákonných dôvodov znemožňovaný, alebo obmedzovaný, ale naopak, aj záujem na obmedzení, či úplnom zákaze styku s rodičom, ktorý je sám zdrojom ohrozenia maloletého. Zákonná úprava pre nariadenie neodkladného opatrenia zásadne vyžaduje existenciu bezodkladnej potreby úpravy pomerov účastníkov, pričom osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá aj

zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez vylučenia a vyjadrení účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie tak, ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú na nariadenie neodkladného opatrenia splnené podmienky. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu, spravidla vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa neodkladného opatrenia, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti.

12.

V danom prípade matkou maloletého tvrdené dôvody navrhovaného neodkladného opatrenia – primárne zhoršovanie psychického stavu maloletého v dôsledku nevhodného pôsobenia na dieťa otcom a jeho príbuznými, nekorešpondujú do žiadnymi skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu spisového materiálu.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať najmä na skutočnosť, že vhodnosť podmienok na priaznivý fyzický, psychický a sociálny vývin maloletého v domácnostiach oboch rodičov potvrdil procesný opatrovník vo svojich správach za šetrenia pomerov (procesný opatrovník dokonca v konaní neúspešne navrhol súdu zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca nariadením neodkladného opatrenia) a výhrady voči správaniu otca nemala ani materská škola, ktorú maloletý v tom čase navštevoval (s výnimkou návštev v nevhodnom čase, výhrady voči čomu otec rešpektoval), pričom postupné rozširovanie styku navrhovala i samotná matka maloletého, hoci súčasne slovne spochybňovala výchovné kompetencie otca, a to v období, keď súdu i účastníkom bola známa trestná činnosť otca i rozhodnutie o neodkladnom opatrení zo dňa 16.6.2025 ukladajúce otcovi povinnosť zdržať sa zverejňovania informácií týkajúcich sa matky a členov jej rodiny, ako aj útokov na ich dôstojnosť, zdržať sa kontaktovania matky s výnimkou komunikácie vo veciach starostlivosti o spoločné maloleté dieťa, a nepribližovať sa k matke na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, ktorý zákaz sa, okrem iného, nevzťahuje na úkony týkajúce sa styku otca s maloletým a preto prekážkou styku v akomkoľvek jeho rozsahu nie je. Rozsah styku v bežnom týždni, ktorý navrhovateľka neodkladného opatrenia žiadala obmedziť, je v súlade s dohodou rodičov zaznamenanou v zápisnici súdu prvého stupňa z pojednávania konaného dňa 25.9.2025, na ktorom obaja rodičia (ich právni zástupcovia) potvrdili, že realizované prespávanie maloletého u otca bolo bezproblémové, pričom zo zápisnice nemožno vyvodzovať žiaden nátlak, ktorý by v súvislosti s uzatvorením rodičovskej dohody mal byť na matku kýmkoľvek vyvíjaný, ako to v návrhu nepodložene tvrdí.

Na následnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 4.11.2025 sa matka maloletého síce osobne nezúčastnila z dôvodu jej hospitalizácie, o odročenie pojednávania však nepožiadala, pojednávania sa zúčastnila jej právna zástupkyňa, ktorá súhlasila s tým, aby styk otca k maloletým v bežnom týždni bol upravený v režime nastavenom na predchádzajúcom pojednávaní (konanom 25.9.2025).

Rozhodnutie súdu prvého stupňa o úprave styku zahŕňajúcej prespávanie maloletého v domácnosti otca tak vychádza z návrhu samotnej matky.

13.

Odvolací súd mal súčasne za to, že rozsah súdom prvého stupňa nastaveného styku nezasahujúci do časového rámca školského vyučovania neposkytuje priestor pre obavy matky zo zanedbávania predškolskej, či školskej dochádzky maloletého, a že obavy z nevhodného pôsobenia otca, alebo jeho príbuzných na maloletého neposkytujú ani matkou deklarované okolnosti týkajúce sa ojedinelej situácie, keď otec počas hospitalizácie matky sám zabezpečoval starostlivosť o maloletého a dieťa podľa pokynov matky neodovzdal starým rodičom, ktorých kompetencie vo vzťahu k zabezpečeniu starostlivosti o maloletého nemožno stotožňovať s kompetenciami rodiča.

14.

Vychádzajúc z tvrdení matky nepodložených inými hodnovernými dôkaznými prostriedkami nepovažoval odvolací súd za osvedčené také negatívne pôsobenie styku s otcom zahŕňajúcom prespávanie dieťaťa v jeho domácnosti, ktoré by svojou intenzitou odôvodňovalo bezodkladné zásadné obmedzenie styku na rozsah navrhovaný matkou, teda za odôvodňujúce prijatie záveru o takom ohrození záujmov maloletého, ktoré by si vyžadovalo okamžitý zásah súdu, bez ktorého by mohlo dôjsť k nenapraviteľnému, či ťažko napraviteľnému poškodeniu záujmov maloletého.

Uvedené platí i vo vzťahu k požiadavke matky na uloženie zákazu otcovi vycestovať s maloletým bez jej predchádzajúceho písomného súhlasu do zahraničia. Obavy matky z neoprávneného premiestnenia

maloletého do zahraničia (neoprávnenosť tu vyplýva priamo zo zákonnej úpravy rodičovských práv a povinností, nie je podmienená osobitným rozhodnutím súdu) prameniace z matkou tvrdeného záujmu otca vyhnúť sa pobytom v cudzine trestnému stíhaniu sú zjavne nedôvodné – otec sa trestnému stíhaniu podrobil a v súčasnosti je osobou v podmienenom odsúdení s probačným dohľadom, pričom dôvodnosť týmto obavám neposkytuje krátkodobé vycestovanie otca s maloletým do Maďarska, najmä keď rodina podľa obsahu spisového materiálu pochádza z maďarsky hovoriaceho prostredia.

15.

Je evidentné, že medzi rodičmi maloletého A. pretrváva hlboký konflikt, riešenie ktorého nemôže priniesť súperenie v oblasti zabezpečovania starostlivosti o maloletého potomka nepochybne negatívne vplývajúce na jeho psychický vývoj, ale iba ich spolupráca v záujme zdravej výchovy dieťaťa, za účelom realizácie ktorej súd prvého stupňa obom rodičom uložil povinnosť podrobiť sa výchovnému opatreniu. Odvolací súd aj v tejto súvislosti návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia s potenciálom eskalovať napätie medzi rodičmi nevyhovet.

16.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom dovolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.